

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych w zw. z art. 19 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej środek zaskarżenia znany niektórym systemom prawa Państw Członkowskich UE, w postaci możliwości żądania wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem na skutek wydania orzeczenia przez Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdzającego naruszenie standardów konwencyjnych, jest w sprawach cywilnych niezbędnym elementem prawa do skutecznej ochrony sądowej, w sytuacji gdy system prawny Państwa Członkowskiego przewiduje inny środek prawny służący ochronie sądowej praw strony postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 listopada 2022 r. – LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze i in.

(Sprawa C-713/22)

(2023/C 45/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: LivaNova plc

Druga strona postępowania: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 szóstej dyrektywy [82/891/EWG] ⁽¹⁾, który ma również zastosowanie (art. 22) do podziału przez tworzenie nowych spółek, – w zakresie, w jakim stanowi on, że a) „[w] przypadku gdy jedno z pasywów spółki nie jest rozdzielone przez plan podziału i interpretacja tego planu nie przesądza o możliwości rozdziału, każda ze spółek przejmujących jest solidarnie odpowiedzialna z tego tytułu”, oraz że b) „[p]aństwa członkowskie mogą postanowić, że odpowiedzialność solidarna jest ograniczona do aktywów netto przyznanych każdej spółce” – stoi na przeszkodzie wykładni przepisu prawa krajowego zawartego w art. 2506 bis akapit trzeci codice civile (kodeksu cywilnego), zgodnie z którą odpowiedzialność solidarna spółki przejmującej odnosi się, w charakterze „jednego z pasywów” nierozdzielonych w planie, nie tylko do pasywów o charakterze już określonym, lecz także i) do tych, które można określić jako szkodliwe konsekwencje, które nastąpiły po podziale, zachowań (działań lub zaniechań), które miały miejsce przed samym podziałem; lub ii) do późniejszych zachowań stanowiących ich następstwo, mających charakter czynu niedozwolonego o charakterze trwałym, powodujących szkody w środowisku naturalnym, których skutków w chwili podziału nie można jeszcze w pełni określić?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/WE z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. 1982, L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 23 listopada 2022 r. – QR/Mercedes-Benz Bank AG

(Sprawa C-715/22)

(2023/C 45/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QR

Strona pozwana: Mercedes-Benz Bank AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z prawem Unii zgodna jest sytuacja, w której zgodnie z prawem krajowym w przypadku umowy o kredyt związany z umową sprzedaży po skutecznym wykonaniu prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE⁽¹⁾
  - a) przysługujące konsumentowi wobec kredytodawcy roszczenie o zwrot uiszczonych rat pożyczki staje się wymagalne dopiero wtedy, gdy konsument ze swojej strony wydał kredytodawcy zakupioną rzecz lub przedstawił dowód na to, że mu ją odesłał?
  - b) konsument ma przekazać pojazd kredytodawcy w jego siedzibie zgodnie z § 358 ust. 4 zdanie pierwsze i § 357 ust. 4 zdanie pierwsze przypadek pierwszy BGB?
  - c) kredytodawca nie dopuszcza się zwłoki w przyjęciu pojazdu, jeżeli jest, co prawda, gotowy pozwolić przekazać sobie pojazd w ramach wcześniejszego świadczenia, ale kwestionuje materialnoprawne przesłanki skutecznego odstąpienia od umowy?
  - d) powództwo konsumenta o zwrot uiszczonych przez siebie rat pożyczki po wydaniu finansowanego pojazdu podlega oddaleniu jako w danej chwili bezzasadne, gdy kredytodawca jako wierzyciel nie pozostaje w zwłoce z przyjęciem przedmiotu?
- 2) Czy z prawa Unii wynika, że krajowe przepisy i zasady prawne opisane w pytaniu pierwszym lit. a)–d) nie mają zastosowania w zakresie, w jakim nie można dokonać ich wykładni w sposób zgodny z dyrektywą?
- 3) W przypadku gdyby powołanie się przez konsumenta na prawo do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE można było uznać za nadużycie prawa również wtedy, kiedy któraś z obowiązkowych informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE nie została prawidłowo przekazana ani w umowie o kredyt, ani po zawarciu umowy:

Czy uznanie za nadużycie prawa można oprzeć w szczególności na następujących okolicznościach?

- a) Konsument nadal korzysta z finansowanego pojazdu aż do wydania przez sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie skuteczności odstąpienia od umowy.
- b) Konsument odmawia zapłaty rekompensaty za korzystanie z pojazdu.
- c) W momencie złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy jest ona już zakończona – przedwcześnie lub wskutek upływu czasu, a bank zrezygnował z zabezpieczeń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. 2008, L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Swilengrad (Bułgaria) w dniu 23 listopada 2022 r. – „SISTEM LUX” OOD/Teritorialna direkcija Mitnica Burgas

(Sprawa C-717/22)

(2023/C 45/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd – Swilengrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „SISTEM LUX” OOD

Organ nakładający karę administracyjną: Teritorialna direkcija Mitnica Burgas